

KURUCUSU: YAŞAR NABİ NAYIR

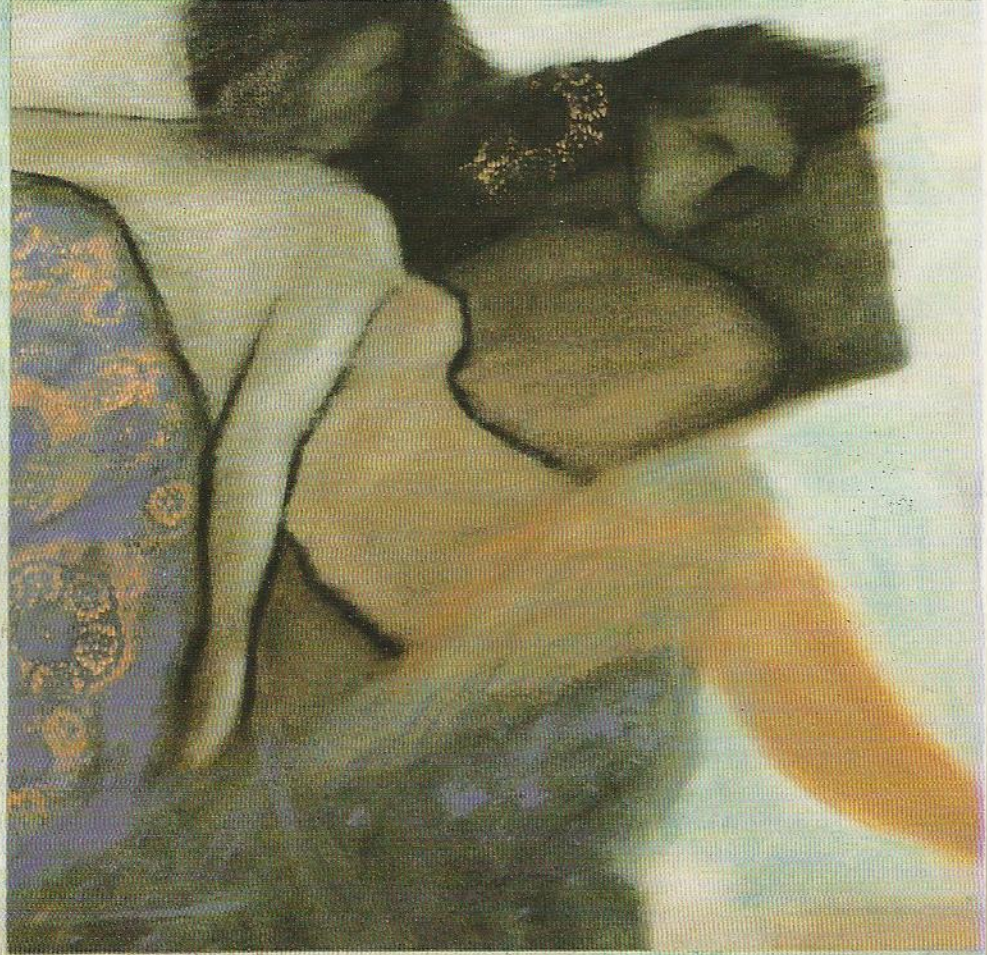
varlık

+
KİTAP
EKİ

aylık edebiyat ve sanat dergisi / ağustos 1997 /sayı 1079 /ISSN 1300-1728 /300.000 TL.

BİR YERALTI EDEBİYATI KLASİĞİ: ÇARPIŞMA

**AŞKIN
İKİLİ
YOLCULUĞU
VE
“GÜÇ”
SAVAŞIMI**

KÜLEBİ'NİN İÇİ SEVDA DOLU YOLCULUĞU

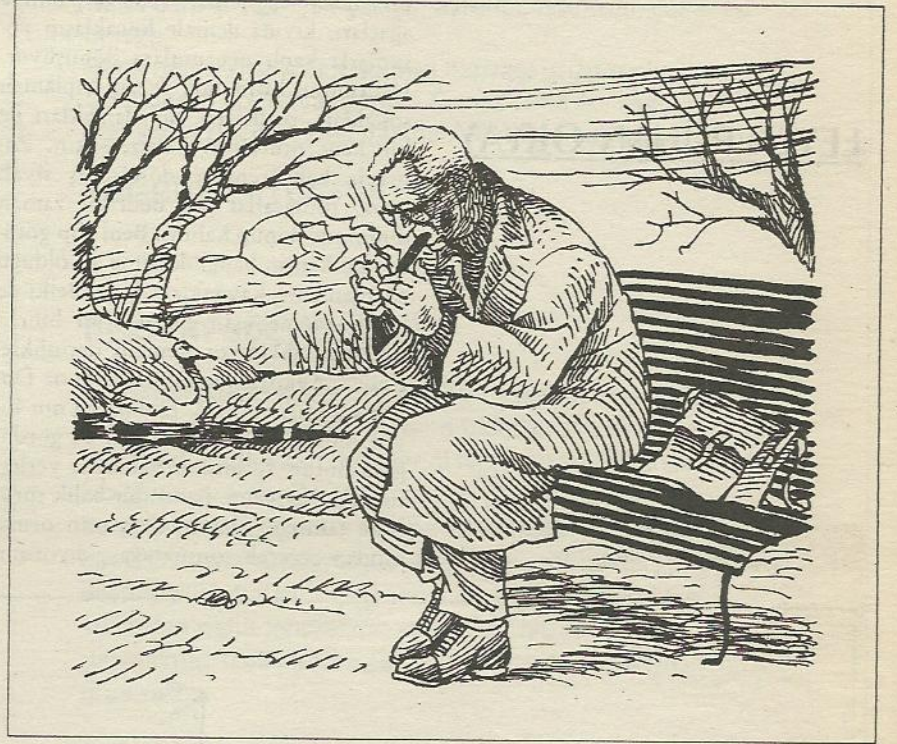

SURURİ

EMRE SURURİ

düş dünyasını anımsadı, güldü. Sonra çekirdeksiz kuru üzüm fiyatlarının yıllara ve enflasyona göre değişimini anlatan haber spikerini ve uzmanları dinlemeye çalıştı, ondan da vazgeçti. Hiçbiri bir şey ifade etmiyordu. Oyuncakçı elinden alınmış çocuk gibi keyifsizdi ama kimsenin onu dinleyecek hali yoktu. Pencereden bahara dönen mevsimde bir hafta sonunun izlerini görüyordu. Birinin elinde plastik bir top, çocuklar kaleleri kuruyorlardı. Patates-soğan satıcısı yasaklanan megafonların acısını davudi sesiyle çıkarmaya çalışıyordu. Plastik eşya satan sakallı adam, bir kova alana bir maşrapa bedava veriyor, üzerine iki de sabun hediye ediyordu. Kasapla bakkalın sohbeti küçük bir çocuğun elindeki listeye kesiliyor, televizyon buzdolabı satan dükkânın sahibi müteahhitin hanımını lafa tutuyor, berberin çırağı ıslak havluları tozlu yoldaki askıya yerleştiriyordu. O sırada cama bir yağmur damlasının düşüverdiğini fark etti. Göğe baktı, odanın tavanını gördü. Sonra su birikintilerini aradı gözleri. Bakkalın önündeki çamurlu çukura baktı. Bir şey göremedi. Tek bir damla, Aylin'in geçen gün sildiği camın üzerinde tek başına duruyordu. Tekrar göğe bakmak istedi. Uçan bir kuşun muzip ama yine de temiz bir oyunu muydu bu? Yine göğü göremedi. Pencerenin elverdiği göğün sınırlarına kadar gitti gözleri. Kuşu da göremedi. Uçup gitmiş olmalıydı. Zaten kuşu görse de damlanın nereden geldiği belli mi olacaktı? Vazgeçti. Kendine şaşırdı, varlığına şaşırdı, varlığını böylesine hatırladığına şaşırdı. Aylin'in yemeğe çağıran sabırsız, sinirli sesini duydu. Karnı açtı. Hafta sonuydu. Evindeydi. Tam mutfağa yöneliyordu ki, birden ani bir hareketle arkasına döndü. Sanki kanat seslerini duymuştu. Belki kuş o arkasını döndüğü anda geçivermişti. Bilmiyordu. Görememişti.

Birkaç ay sonra arkasına düşen takvimi çıkarmak için fırını çektiğinde kitabını buldu. Kitap fırının arkasında dimdik duruyordu. Herbiri açılan ve sevilen sayfalarından oluşan ilk iki bölüm hafifçe kirlenmiş, okunmayanlar sıçrayan yağdan ve biriken tozdan tuhaf bir renk almıştı.

Kuğulu parkta gölün kenarına oturmuş bir halde ördekleri seyrediyordu. Kuğuları ol-
dum olası sevmemişti ve de kar beyazı tüyleriyle, o turuncu gagalarıyla ördeklerin yerini kimse tutamaz diyordu... Hava yeterince soğuktu, soğuktan da nefret ederdi. Titremeye başladı. Titreye titreye elini paltosunun iç cebine soktu, neredeyse boşalmış bir puro paketi çıkardı, son puroyu alıp boş paketi yanında durmakta olan yeşil asker çantasının içine attı; pantolonunun cebinden çıkardığı kibrit kutusundan 5 kibrit çöpü aldı, puroyu yakmayı ancak üçüncüsünde becerebildi. Artan iki çö-

pü kutunun artık iyiden iyiye aşınmış olan zımparamsı tarafında parlattı, rüzgâr söndürene kadar da seyretti yanmalarını. Puronun bitimine doğru elinde sigarasıyla biri gelip ateş istedi ondan, cebinden çıkardığı ve de bir arkadaşından aldığı mavi çakmakla yaktı adamın sigarasını. Canı sikkindi. Sıkıntısını avuturcasına "yüzyıl sonra buradaki herkes ölmüş olacak" dedi kendi kendine... Sonra bitmiş purodan son bir nefes çekip bankın tahtalarının arasına sıkıştırdı, ayağa kalktı, arkadaşıyla buluşacağı 200 metre ötedeki pastaneye doğru yola koyuldu, "Yüzyıl sonra burada ki herkes ölmüş olacak."